

19 Σεπτεμβρίου, 1990

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΑΡΟΥΛΑ ΣΤΕΦΑΝΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 512/89).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Κριτήρια — Αξία, προσόντα, αρχαιότητα — Θέση Ανώτερου Τεχνικού στο Τμήμα Δημοσίων Έργων του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων — Αξιολόγηση υποψηφίων — Τμηματική Επιτροπή — Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας — Διευθυντής Τμήματος — Εμπιστευτικές εκθέσεις — Διακριτική ευχέρεια — Εφαρμοστέες αρχές. 5

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Αρχαιότητα επαναδιορισθέντος υπαλλήλου — Καθορίζεται από τη χρονολογία επαναδιορισμού του — Άρθρο 46(6) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου (ο Νόμος) — Σε περίπτωση ταυτόχρονου διορισμού η αρχαιότητα κρίνεται σύμφωνα με την προηγούμενη αρχαιότητα των υπαλλήλων — Άρθρο 44(2) του Νόμου. 10

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Έκδηλη υπεροχή — Πρέπει να αποδειχθεί από τον αιτούντα διορισμό ή προαγωγή, με την έννοια που προσδόθηκε στη φράση αυτή από τη σχετική νομολογία. 15

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Πείρα — Πότε μπορεί να προσμετρησει ευνοϊκά για τον υπάλληλο που την προβάλλει. 20

Η αιτήτρια και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο κατέχουν τα προβλεπόμενα από το σχέδιο υπηρεσίας προσόντα. Κατά τα τελευταία έτη έχουν ίση απόδοση. Η αιτήτρια υπηρετούσε από το 1957 και

5 παραιτήθηκε το 1960 λόγω τοκετού. Επαναπροσλήφθηκε την 1.8.63 και έγινε μόνιμη Τεχνική Βοηθός, 2ης τάξης, την 1.2.69. Ο προαχθείς, εισήλθε στην υπηρεσία την 1.7.63 και κατείχε την ίδια θέση μόνιμα από 1.2.67 μέχρι 15.3.82, που μαζί με την αιτήτρια προβιβάστηκαν σε Τεχνικούς, 1ης τάξης.

Η αιτήτρια αμφισβητεί την εγκυρότητα της απόφασης προβάλλοντας τους εξής λόγους:

- 10 1. Παράλειψη διεξαγωγής δέουσας έρευνας.
2. Πλημμελής αιτιολογία.
3. Πλάνη περί τα πράγματα.
4. Ο προαχθείς υστερεί σε αρχαιότητα έναντι της.
5. Η αιτήτρια έχει έκδηλη υπεροχή έναντι του συναδέλφου της.

15 Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή για τους πιο κάτω λόγους:

20 Η φύση των καθηκόντων δεν αποτελεί καθαυτό νόμιμο κριτήριο για πρόκριση υπαλλήλου έναντι συναδέλφου του. Μόνο σε περίπτωση που η ανάθεση των καθηκόντων που εκτελεί ο υπάλληλος απαιτείται από το σχέδιο υπηρεσίας ως ειδικό προσόν, η αναγκαία πείρα θα μπορούσε να προσμετρήσει ευνοϊκά γι' αυτό.
25 Όμως δεν υπάρχει τέτοια πρόνοια στο σχέδιο υπηρεσίας στην παρούσα υπόθεση. Σύμφωνα με τη διάταξη του Άρθρου 44(2) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου, οι διεκδικήσεις των υπαλλήλων προς προαγωγή αποφασίζονται βάσει της αξίας, των προσόντων και της αρχαιότητας.

30 Η επίδοση του υπαλλήλου τα τελευταία χρόνια μπορεί να θεωρηθεί ως ο σημαντικότερος δείκτης των ικανοτήτων του.

Η αρχαιότητα της αιτήτριας καθορίζεται από τη χρονολογία επαναδιορισμού της, δυνάμει του Άρθρου 46(6) του νόμου.

35 Σύμφωνα με το τεκμήριο της κανονικότητας, στην απουσία μαρτυρίας ή ένδειξης για το αντίθετο, γίνεται δεκτό ότι η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη της και συγκρίνει όλους τους υποψήφιους.

40 Η αιτήτρια απέτυχε να αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι του συναδέλφου της με την έννοια που έχει προσδώσει στη φράση η νομολογία.

Η επίδικη απόφαση ήταν λογικά επιτρεπτή και λήφθηκε μέσα

στα όρια της διακριτικής εξουσίας της Επιτροπής.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

5

Δρουσιώτη ν. Κεντρικής Τράπεζας Κύπρου (1990) 3 Α.Α.Δ. 2907,

Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1318,

10

Hadjisavva ν. Republic (1982) 3 C.L.R. 76,

Hadjiioannou ν. Republic (1983) 3(B) C.L.R. 1041.

Προσφυγή.

15

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία προήγαγε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο στη θέση Ανώτερου Τεχνικού στο Τμήμα Δημοσίων Έργων, Υπουργείο Συγκοινωνιών και Έργων, αντί της αιτήτριας.

20

A. Σ. Αγγελίδης, για την Αιτήτρια.

A. Παπασαάββας, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την Καθ' ης αίτηση.

25

Cur. adv. vult.

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Τον Ιούλιο του 1988 κινήθηκε ο μηχανισμός για την πλήρωση κενής θέσης Ανώτερου Τεχνικού στο Τμήμα Δημοσίων Έργων του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων. Προκύπτει από το σχέδιο υπηρεσίας ότι πρόκειται για θέση προαγωγής. Αφού μελέτησε τα στοιχεία των υποψηφίων, η Τμηματική Επιτροπή, που συστάθηκε κάτω από τις διατάξεις του άρθρ. 36 του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1967 έως 1987, πρόκρινε για προαγωγή την αιτήτρια και τον ενδιαφερόμενο μαζί με δύο άλλους συναδέλφους τους. Στους 4 αυτούς υποψηφίους προστέθηκαν ακόμη 3 που η ίδια η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας (Ε.Δ.Υ. ή Επιτροπή χάριν ευκολίας) έκρινε πως πληρούσαν τις προϋποθέσεις για να συμπεριληφθούν στον κατάλογο.

30

35

40

Στην κρίσιμη συνεδρίαση της Ε.Δ.Υ. που πραγματοποιήθηκε στις 4/5/89, συμμετείχε και εξέφρασε τις απόψεις του ο Διευθυντής του Τμήματος. Συγκεκριμένα πρότεινε 4 από τους υποψηφίους. Ανάμεσά τους ήταν, πάλιν, οι διάδικοι. Συνεκτιμώντας τα διάφο-

5 ρα στοιχεία, η Επιτροπή τελικά επέλεξε τον ενδιαφερόμενο κ. Σ. Μ. Παπαδόπουλο, στον οποίο πρόσφερε διορισμό από 15/5/89. Το πρακτικό της συνεδρίασης (παράρτημα 6 στην ένσταση) καταγράφει διά μακρών τις σχετικές διαβουλεύσεις και ευρήματα της Επιτροπής.

Η αιτήτρια αμφισβητεί τώρα την εγκυρότητα της απόφασης προβάλλοντας τους εξής λόγους:

10 1. Η Ε.Δ.Υ. παρέλειψε να προβεί σε δέουσα έρευνα, πράγμα που θα αποκάλυπτε ότι η αιτήτρια είχε την εποπτεία του σχεδιαστηρίου του Τμήματος Οδοποιίας. Με άλλα λόγια εκτελούσε μέρος των καθηκόντων της επίδικης θέσης. Κατά την εισήγηση, το γεγονός αυτό σταθμιζόμενο ορθά με τα υπόλοιπα στοιχεία κρίσης θα οδηγούσε την Επιτροπή σε διαφορετικό συμπέρασμα.

15 2. Η αιτιολογία της πράξης είναι πλημμελής. Δε λήφθηκαν υπόψη η συνολική σταδιοδρομία της αιτήτριας, οι γνώσεις και η πείρα που απέκτησε, καθώς και η υπεροχή της σε προσόντα και αξία, όπως μαρτυρούν οι εμπιστευτικές εκθέσεις. Είναι χρήσιμη εδώ η αναφορά στην καταληκτική παράγραφο της επίμαχης απόφασης:

20 "Η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη τα προσόντα των υποψηφίων καθώς και την αρχαιότητά τους, όπως αυτή φαίνεται στον ενώπιον της Επιτροπής κατάλογο των υποψηφίων.

25 Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιώδη στοιχεία, έκρινε με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολο τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) ότι ο Σταύρος Παπαδόπουλος υπερέχει των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να τον προαγάγει σαν τον πιο κατάλληλο στη μόνιμη (Τακτ. Προϋπ.) θέση Ανώτερου Τεχνικού, Τμήμα Δημόσιων Έργων, από 15/5/89."

30 3. Συντρέχει περίπτωση πλάνης περί τα πράγματα. Το σφάλμα, που πλήττει και τη βάση της απόφασης, είναι ότι αποδόθηκε βαρύτητα μόνο στις εκθέσεις των 5 τελευταίων χρόνων· ενώ η ευρύτερη θεώρηση θα διαμόρφωνε αισθητά καλύτερη υπηρεσιακή εικόνα προς όφελος της αιτήτριας.

35 4. Η αιτήτρια πλεονεκτεί του προαχθέντος και αναφορικά με την αρχαιότητα.

40 5. Από την αντιπαραβολή των σχετικών στοιχείων προκύπτει η έκδηλη υπεροχή της αιτήτριας έναντι του συναδέλφου της.

Αντικρούοντας την υπόθεση της αιτήτριας ο δικηγόρος της Επιτροπής είπε στην ουσία ότι, καμιά από τις αιτιάσεις της δε βρίσκει έρεισμα στα στοιχεία των φακέλων. Και επισήμανε ότι υπάλληλος δεν αντλεί πλεονέκτημα στην περίπτωση που εκτελεί τα καθήκοντα που διαγράφει το οικείο σχέδιο υπηρεσίας. Πρέπει να λεχθεί στο σημείο αυτό πως δεν τέθηκε υπόψη του δικαστηρίου το σχέδιο υπηρεσίας που αφορά στα καθήκοντα της θέσης Τεχνικού, 1ης τάξης, που κατείχαν και οι δύο από τις 15/3/82. 5

Στην εμπιστευτική έκθεση του 1986, στο τμήμα που συμπληρώνεται από τον υπάλληλο, η αιτήτρια γράφει πως κατά την περίοδο αυτή της ανατέθηκαν καθήκοντα βοηθού υπεύθυνου του σχεδιαστήριου και εκτέλεσε όλες τις εργασίες που συνεπαγόταν η τοποθέτηση αυτή. Από το παρακάτω απόσπασμα της απόφασης (παράρτημα 6) φαίνεται πως το στοιχείο που επικαλείται η αιτήτρια δεν διέλαθε της προσοχής της Επιτροπής: 10 15

"Η Επιτροπή εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία από το φάκελο πλήρωσης της θέσης, καθώς και από τους Προσωπικούς Φακέλους και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων, και έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και τις κρίσεις και συστάσεις του Διευθυντή." 20

Και ακολουθεί η παράθεση της βαθμολογίας, όπως προκύπτει από τις εκθέσεις. 25

Παρατηρώ ότι η φύση των καθηκόντων των υπαλλήλων καθορίζεται από τη διοίκηση στα πλαίσια των οικείων σχεδίων υπηρεσίας και δεν εξαρτώνται από δική τους πρωτοβουλία. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρ. 44(2) του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου "οι διεκδικήσεις των υπαλλήλων προς προαγωγή αποφασίζονται βάσει της αξίας, των προσόντων και της αρχαιότητας". Επομένως, η φύση των καθηκόντων δεν αποτελεί καθ αυτή νόμιμο κριτήριο για την πρόκριση υπαλλήλου έναντι συναδέλφου του, εκτός ίσως εκεί που προκύπτει ότι στον τελευταίο ανατέθηκαν περιορισμένα καθήκοντα λόγω ανεπάρκειας, που ασφαλώς δεν είναι η περίπτωση εδώ. Έτσι, μόνο σε περίπτωση που η ανάθεση των καθηκόντων που εκτέλεσε η αιτήτρια απαιτείται από το σχέδιο υπηρεσίας ως ειδικό προσόν η αναγκαία πείρα, θα μπορούσε να προσμετρήσει ευνοϊκά για την αιτήτρια. Διαφορετικά θα εμφιλοχωρούσε ανεπίτρεπτα στην απόφαση εξωγενές στοιχείο με επιπτώσεις επί του κύρους της. Όμως τέτοια πρόνοια δεν υπάρχει στο σχέδιο υπηρεσίας. 30 35 40

Έρχομαι τώρα να εξετάσω τους υπόλοιπους λόγους, που όπως έχει διαφανεί από την ανάπτυξη που προηγήθηκε, εκπηγάζουν από την εφαρμογή των θεσμοθετημένων κριτηρίων, που διέπουν τις προαγωγές, στην παρούσα περίπτωση. Οι εμπιστευτικές εκθέσεις 5 1984 έως 1988 εμφανίζουν τους διαδίκους ισάξιους. Διαφορά παρατηρείται μόνο το 1979 και 1982. Η αιτήτρια χαρακτηρίστηκε εξαιρετική ενώ ο προαχθείς κρίθηκε ως πολύ καλός. Η Ε.Δ.Υ. λέγει στο προκείμενο ότι έλαβε υπόψη τις εκθέσεις στο σύνολό τους, αλλά κάμνει ρητή μνεία μόνο στα αποτελέσματα της τελευταίας πενταετίας.

10 Δοθέντος ότι τελευταία, για μακρά συνεχόμενη περίοδο, οι διάδικοι είχαν ίση απόδοση και ότι η διαφορά (που δεν είναι όντως αισθητή) σημειώθηκε σε απομακρυσμένο από το διορισμό χρόνο, δε δικαιολογείται συμπέρασμα ότι η αιτήτρια υπερέιχε σε αξία ή ήταν πιο κατάλληλη για προαγωγή. Σχετικές είναι οι παρατηρήσεις του δικαστηρίου στην απόφαση **Αντρούλα Δρουσιώτη ν. Κεντρικής Τράπεζας Κύπρου** (1990) 3 Α.Α.Δ. 2907:

20 "Οι αρχές του διοικητικού δικαίου ορίζουν ότι για σκοπούς προσδιορισμού της αξίας υπαλλήλου συνεκτιμάται το σύνολο της σταδιοδρομίας του, παρόλο που μπορεί παραδεκτά να αποδοθεί μεγαλύτερη σημασία στην επίδοσή του τα τελευταία έτη, ως σημαντικότερου δείκτη των ικανοτήτων του."

25 Ομοίως, απορριπτέος είναι και ο ισχυρισμός ότι η αιτήτρια είναι αρχαιότερη στην υπηρεσία. Ας σημειωθεί ότι η αιτήτρια υπηρετούσε από το 1957, πριν την εγκαθίδρυση της Δημοκρατίας. Όμως παραιτήθηκε το 1960 λόγω τοκετού, πράγμα που επέβαλλαν οι τότε ισχύουσες διατάξεις. Επαναπροσλήφθηκε την 1/8/63 και έγινε μόνιμη Τεχνική Βοηθός, 2ης τάξης, την 1/2/69. Από το φάκελο συνάγεται 30 ότι ο προαχθείς εισήλθε στην υπηρεσία την 1/7/63 και κατείχε την ίδια θέση μόνιμα από 1/2/67 μέχρι 15/3/82, που μαζί με την αιτήτρια προβιβάστηκαν σε Τεχνικούς, 1ης τάξης. Σε περίπτωση αναδιορισμού υπαλλήλου, όπως εδώ, την αρχαιότητα ρυθμίζει ειδική νομοθετική διάταξη. Κατά το άρθρ. 46(6) του νόμου, η αρχαιότητα επαναδιορισθέντος καθορίζεται από τη χρονολογία επαναδιορισμού του. Το εδάφιο 2 του ίδιου άρθρου ορίζει ότι, σε περίπτωση ταυτόχρονου διορισμού, η αρχαιότητα κρίνεται σύμφωνα με την προηγούμενη αρχαιότητα των υπαλλήλων. Όπως λοιπόν προκύπτει από 35 τα στοιχεία που μόλις παρέθεσα και με βάση την προηγούμενη αρχαιότητα, η αιτήτρια ήταν νεώτερη του ενδιαφερομένου κατά δύο περίπου χρόνια.

Ο ισχυρισμός που αφορά στα προσόντα προβλήθηκε με αρκετή

αοριστία, αλλά, έχοντας υπόψη το σχετικό κατάλογο πιστοποιητικών, δεν τεκμηριώνεται από τα στοιχεία που περιέχει. Το δίπλωμα που απέκτησε η αιτήτρια από την Παιδαγωγική Ακαδημία Κύπρου φαίνεται, εκ πρώτης όψεως, ότι δε συνδέεται με τα καθήκοντα της επίδικης θέσης, αλλά έχει σαν αντικείμενο την τήρηση αρχείου και βιβλιογραφίας (conservation of registry and bibliography). Αυτό που έχει σημασία είναι ότι οι δύο διάδικοι είχαν τα προβλεπόμενα προσόντα. Εν πάση περιπτώσει, το σχέδιο υπηρεσίας δεν καθιστά οποιοδήποτε πρόσθετο προσόν πλεονέκτημα, ούτε η κατοχή του πιο πάνω τίτλου σπουδών ανατρέπει την αξία των υποψηφίων, όπως κατοπτρίζεται στις εμπιστευτικές εκθέσεις.

Είναι ο κατάλληλος χρόνος να αναφερθώ στο παράπονο της αιτήτριας, ότι η Επιτροπή δεν προέβη σε σύγκριση μεταξύ των υποψηφίων. Το βρίσκω όμως αδικαιολόγητο. Η στάση της νομολογίας στο θέμα αυτό συνοψίζεται στο παρακάτω απόσπασμα από την απόφαση της Ολομέλειας στη *Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1318:

"Πρέπει όμως να ειπωθεί ότι δεν είναι ανάγκη η Επιτροπή να αναφέρεται ονομαστικά στον κάθε υποψήφιο. Η Επιτροπή σε περιπτώσεις προαγωγής έχει ενώπιόν της όλους τους φακέλους και κατάλογο των υποψηφίων που έχουν τα προσόντα. Σύμφωνα με το τεκμήριο της κανονικότητας, στην απουσία μαρτυρίας ή ενδειξης για το αντίθετο, γίνεται δεκτό ότι η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη της και συγκρίνει όλους τους υποψηφίους."

Απ' ότι προεκτέθηκε είναι φανερό - χωρίς να χρειάζεται περαιτέρω ανάλυση - ότι δεν προκύπτει έκδηλη υπεροχή της αιτήτριας έναντι του συναδέλφου της με την έννοια που έχει προσδώσει στη φράση αυτή η νομολογία: *Χ'Σάββα ν. Δημοκρατίας* (1982) 3 Α.Α.Δ. 76, 78 και *Α. Χ'Ιωάννου ν. Δημοκρατίας* (1983) 3 Α.Α.Δ. 1041.

Καταλήγω λοιπόν ότι η επίδικη απόφαση ήταν λογικά επιτρεπτή και λήφθηκε μέσα στα όρια της διακριτικής εξουσίας της Επιτροπής. Η δε απόφαση βρίσκει επαρκές έρεισμα στα στοιχεία των φακέλων. Γι' αυτό και επικυρώνεται σύμφωνα με το άρθρο 146.4(α) του Συντάγματος. Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα σε βάρος της αιτήτριας.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.